

Відповідальність за порушення строків сплати податків

У своєму Листі № 1602/11/10/14-14 від 18 листопада 2014 року Вищий адміністративний суд України дав роз'яснення застосування пункту 126.1 статті 126 Податкового кодексу України (порушення правил сплати податків).

Для забезпечення своєчасної сплати платниками податків сум грошових зобов'язань стаття 126 ПКУ встановлює відповідальність за порушення строків такої сплати. Так, у разі якщо платник податків не сплачує узгоджену суму грошового зобов'язання та/або авансових внесків із податку на прибуток підприємств протягом строків, визначених ПКУ, такий платник податків притягується до відповідальності у вигляді штрафу в таких розмірах:

- у випадку затримки до 30 календарних днів включно, наступних за останнім днем строку сплати суми грошового зобов'язання, — у розмірі 10 відсотків погашеної суми податкового боргу;
- у випадку затримки понад 30 календарних днів, наступних за останнім днем строку сплати суми грошового зобов'язання, — у розмірі 20 відсотків погашеної суми податкового боргу.

Як зазначає ВАСУ у своєму Листі від 18 листопада 2014 року зазначена норма є універсальним приписом, який підлягає застосуванню в будь-яких випадках прострочення встановленого податковим кодексом строку сплати узгодженого податкового зобов'язання.

Відповідно, незалежно від того, з яких причин платник податку не погасив своєчасно узгоджену суму грошового зобов'язання, такий платник після фактичного погашення боргу повинен сплатити суму штрафу в розмірі, який залежить від терміну прострочення.

На думку ВАСУ норму пункту 126.1 статті 126 ПКУ слід також застосовувати на випадки, коли погашення податкового боргу відбулося в примусовому порядку, на підставі рішення суду, ухваленого згідно з пунктом 95.3 статті 95 ПКУ. Це пояснюється тим, що визначена в ПКУ відповідальність у вигляді штрафу застосовується в силу самого факту погашення податкового боргу з простроченням і розмір такої відповідальності залежить виключно від терміну прострочення, а не від способу та порядку погашення податкового боргу (добровільного чи примусового, в повній сумі або частинами).

Крім цього, ВАСУ зазначає, що у випадку розстрочення виконання судового рішення платник податків не звільняється від відповідальності, передбаченої пунктом 126.1 статті 126 ПКУ.

www.DLF.ua

Слід зазначити, що після закінчення встановлених ПКУ строків погашення узгодженого грошового зобов'язання на суму податкового боргу нараховується пеня. Пеня, визначена пп. 129.1.1 п. 129.1 ст. 129 ПКУ, нараховується на суму податкового боргу із розрахунку 120 відсотків річних облікової ставки Національного банку України, чинної на день виникнення такого податкового боргу або на день його погашення, залежно від того, яка з величин таких ставок є більшою, за кожний календарний день прострочення в його сплаті.